

IGLOKOŽCI

Ta skupina morskih nevretenčarjev zajema morske zvezde, kačjerepe, morske ježke in brizgače. Telo je značilno bodičasto in običajno deljeno na 5 enakih delov, ki so žarkasto razporejeni okrog središča. Vsi imajo ogrodje (lupino) iz apnenčastih ploščic. Imajo tudi posebno notranje omrežje (vodovodni sistem), ki jim omogoča prehranjevanje, premikanje in izmenjavo plinov. Iglokožci so večinoma premične, na dnu živeče morske živali, ki jih najdemo ob obalah ter na koralnih grebenih in morskem dnu.

MORSKE LILJE:

Morske lilije so starinska skupina iglokožcev, ki so zlasti številne med fosili. Imajo zaobljena telesa in 5 krakov, ki se pogosto cepijo še naprej. Prebivajo v globinah več kot 100m globoko in so na začetku in tudi večinoma odtajajo vse življenje pritrjene s pecljem na podlago.. Podobne so morskim zvezdam, le da imajo usta na zgornji strani. Hrana je plankton. Kot za nekatere druge iglokožce je tudi zanje značilno obnavljanje oz. regeneracija odvrženih krakov. Spola sta ločena.

MORSKE ZVEZDE:

So med najbolj znanimi morskimi nevretenčarji, zaradi svoje oblike in življenja blizu obale. Ponavadi imajo okroglo telo, iz katerega izrašča 5 enakih krakov. Morske zvezde lahko pogoltnejo manjši plen, nekatere pa lahko iztegnejo želodec skozi usta, z njim obdajo večjo žival in jo prebavijo zunaj svojega telesa. Široke so od 2 cm do 1 metra. Tudi morske zvezde so znane po sposobnosti obnavljanja odvrženih in odlomljenih krakov.

KAČJEREPI IN GORGONOGLAVCI:

So samostojna skupina iglokožcev, čeprav jih pogosto zamenjujejo za morske zvezde. Kačjerepi so med vsemi iglokožci najgibčnejši. Podobno kot drugi iglokožci lahko obnovijo

odlomljene krake. V nasprotju z morskimi zvezdami so kačjerepi mrhovinarji ali se hranijo z usedajočimi delci hrane, ki jih lovijo na lepljivo sluz med bodicami na krakih. Živijo na oceanskem dnu v zvijajočih se gručah.

BRIZGAČI

Brizgači ali morske kumare se po klobasastem telesu in usnjatih tkivih zelo razlikujejo od ostalih iglokožcev; čeprav so po notranji zgradbi značilni iglokožci. Lahko merijo v dolžino od manj kot 3 cm do 1 m. Nekatere vrste izbljuvajo smrdljive, včasih strupene niti iz zadnjične odprtine in z njimi zamrežijo napadalca.

MORSKI JEŽKI

Imajo s premičnimi bodicami okroglo ogrodje oziroma lupino iz apnenčastih ploščic. Živijo na dnu in se pasejo na algah ali plenijo male živali. Pri plazenju po skalah si pomagajo s petimi nizi brazdnih nožic, ki so skrite za bodicami. Po hranjenju se številne vrste vrnejo v skrivališča, izkopana v mehki podlagi. Tropski skrilsti morski ježki se z zelo tankimi bodicami zagozdijo v razpoke na koralnih grebenih. V dnu živeče vrste, kot so srčasti morski ježek in peščeni tolarji, imajo bolj sploščeno telo in krajše bodice, ki so pri nekaterih položene nazaj ob telesu kot dlake. V rovih živeče vrste se hranijo z delci iz usedlin tako, da z

brazdnimi nožicami in bodicami podajajo hrano k ustom. Morski ježki so dolgi 6-12cm, nekateri pa do 35 cm.